

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 5.4.2004
KOM(2004) 245 lopullinen

2002/0254 (COD)

Muutettu ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

uimaveden laadusta

(komission EY:n perustamissopimuksen 250 (2) artiklan nojalla esittämä)

Muutettu ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

uimaveden laadusta

Euroopan parlamentti äänesti 21 lokakuuta 2003 ensimmäisessä käsittelyssä tarkistuksista, jotka koskivat ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi uimaveden laadusta (KOM(2002) 581 lopullinen, 24 lokakuuta 2002).

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdassa todetaan, että kunnes neuvosto on tehnyt ratkaisunsa, komissio voi milloin tahansa yhteisön säädöksen antamiseen johtavan menettelyn aikana muuttaa ehdotustaan.

Komissio antaa seuraavassa lausuntonsa Euroopan parlamentin tekemistä tarkistuksista.

1. TAUSTAA

Ehdotus (KOM(2002) 581 lopullinen – 2002/0254/COD)) toimitettiin EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohdan mukaisesti neuvostolle ja Euroopan parlamentille 24 lokakuuta 2002.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 19 kesäkuuta 2003.

Alueiden komitea antoi lausuntonsa 9 huhtikuuta 2003.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 21 lokakuuta 2003.

2. KOMISSION EHDOTUKSEN TARKOITUS

Uimavesien suojelu on yksi ensimmäisistä ja onnistuneimmista Euroopan unionin vesipolitiikan osista. Vuoden 1976 uimavesidirektiivissä asetettiin sitovat vaatimukset uimavesille kaikkialla Euroopan unionissa. Vuosittainen uimavesiraportti osoittaa, että yleisö on laajalti tietoinen uimavesien laadusta, joka on parantunut huomattavasti.

Vuoden 1976 uimavesidirektiivi heijastaa kuitenkin 1970-luvun alussa käytettävissä olleita tekniikkaan ja yhteiskuntaan liittyviä tietoja ja kokemuksia. Vuoden 1976 jälkeen epidemiologinen tietämys on kehittynyt ja hallintamenetelmät ovat tulleet tehokkaammiksi. Tämän lisäksi yleisö toivoo tehokkaampaa tiedotusta ja sen näkökantojen huomioon ottamista ympäristöasioissa.

Otettuaan huomioon tehokkaan julkisen ja asiantuntijoiden kuulemismenettelyn tulokset komissio julkaisi ehdotuksen uudeksi direktiiviksi uimaveden laadusta lokakuussa 2002 (viite KOM(2002) 581).

Ehdotuksessa säilytettiin olemassa oleva uimaveden määritelmä. Vaikka määritelmän laajentamiseen siten, että siihen olisi sisällytetty kaikkine osatekijöineen myös muita vesien virkistyskäytön muotoja, kuten laine- ja purjelautailu, oli huomattavaa painetta, katsottiin, että näiden virkistyskäytön muotojen täydestä sisällyttämisestä olisi koitunut kohtuuttomia kustannuksia jäsenvaltioille.

Toisin kuin vuoden 1976 direktiivissä, jossa seurataan 19:ä muuttujaa, tarkistetussa uimavesidirektiivissä edellytetään – uimarannan silmämääräisten tarkastusten lisäksi – kahden osoittajakakteerin seuranta. Nämä bakteerit on tieteellisesti todistettu luotettaviksi ulosteperäisen pilaantumisen osoittajiksi.

Nykyisen uimavesidirektiivin täytäntöönpanon yhteydessä saadut kokemukset osoittavat, että pitkän aikavälin arvioinnin ja hallintamenetelmien avulla seuranta voidaan harventaa ja sen kustannuksia vähentää ja tästä huolimatta saavuttaa suojelun korkeampi taso. Uimavesien pitkälle kehitetty hallinta ja laaja-alaisten tietojen tarjoaminen yleisölle korvaavat puhtaasti seurantaan ja vaatimustenmukaisuuden taannehtivaan tarkastamiseen perustuvan lähestymistavan.

3. KOMISSION LAUSUNTO EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSISTA

Euroopan parlamentti hyväksyi 21 lokakuuta 2003 37 tarkistusta 75 esitetystä tarkistuksesta. Kahdesta hyväksytyistä tarkistuksesta – 19 ja 65 – äänestettiin kohta kohdalta. Tarkistuksen 19 yhteydessä parlamentin jäsenet kannattivat ainoastaan väliaikaisen kontaminaation käsitettä, eivät tarkistuksessa ehdotettuja erityisehtoja tai yksityiskohtaisia sääntöjä. Tarkistukseen 65 ei puututtu kohta kohdalta –äänestyksessä.

Komissio hyväksyy suuren määrän parlamentin tarkistuksista periaatteessa tai kaikilta osin, koska ne selventävät ja parantavat komission ehdotusta erityisesti yleisölle tiedottamisen alalla ja teknisissä asioissa, kuten näytteiden analysoinnissa.

Joissakin tarkistuksissa pyritään vahvistamaan direktiivin yhteyttä vesipolitiikan puitedirektiiviin. Tässä yhteydessä komissio hyväksyy osat, jotka johtavat tehokkaampaan tiedotukseen yleisölle, mutta haluaa välttää päällekkäisyyksiä kemikaalien ja vaarallisten aineiden alalla. Vesipolitiikan puitedirektiivissä asetetaan kaikkia vesiä koskevat ekologiset ja kemialliset laatuvaatimukset, ja uimavesidirektiivi täydentää kuvaa uimavesien mikrobiologisilla vaatimuksilla. Uimavesidirektiivi kuuluu yhtenä osana vesipolitiikan puitedirektiivillä luotuun hallintakehykseen.

Komissio ei myöskään ole valmis hyväksymään tarkistuksia, joilla muutettaisiin ja pienennettäisiin ehdotetun direktiivin soveltamisalaa, kuten tarkistusta 5, jossa rajoitetaan soveltamisala virkistystoimintojen osalta 100 metrin alueelle rannasta.

Komission yksityiskohtainen kanta Euroopan parlamentin tarkistuksiin on seuraava:

3.1. Komission kaikilta osin hyväksymät tarkistukset

Tarkistukset 6, 10 ja 11 selventävät määritelmiä ja toimintasääntöjä, jolloin raportoinnista ja hallinnasta tulee helpompaa ja järjestelmällisempää.

Tarkistuksilla 15, 17, 18, 22, 23, 24, 26 ja 34 tehostetaan yleisölle tiedottamista ja riskien hallintaa. Erityisesti tarkistuksen 20 tuloksena yleisö voi tehokkaammin osallistua uimavesien hallintaan. Tarkistus on kaikilta osin Århusin yleissopimuksen toisen pilarin mukainen.

Tarkistus 52 hyväksytään, koska se myötävaikuttaa uimavesien vakaaseen hallintaan.

Tarkistukset 29, 30, 31, 35, 57 ja 75 myötävaikuttavat analyttisiin tekniikkoihin ja terveydensuojelun tehostamiseen.

3.2. Tarkistukset, jotka komissio hyväksyy osittain tai periaatteessa

Komissio kannattaa tarkistusta 28, mutta haluaisi lisätä siihen viittauksen tieteen ja tekniikan kehitykseen. Tekstin pitäisi kuulua seuraavasti:

Komissio tarkastelee uudelleen tätä direktiiviä viimeistään 15 vuoden kuluttua sen voimaantulosta ottaen huomioon erityisesti uimaveden laatuun liittyvät tekijät. Se esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa kiinnitetään erityistä huomiota tieteen ja tekniikan kehitykseen. Kertomukseen on tarvittaessa sisällytettävä ehdotuksia direktiivin asianomaisten säännösten muuttamiseksi.

Komissio hyväksyy tarkistuksen 21 ensimmäisen osan, koska siinä annetaan yleisölle enemmän tietoja ja asetetaan sen saataville parempi uimaveden kuvaus. Komissio on kuitenkin tietoinen siitä, että nämä tiedot ovat usein tarpeettomia silloin, kun vesipolitiikan puitedirektiivin mukaisella veden tilan kuvauksella ei ole merkitystä uimareille (esimerkiksi satamalaiturit).

Komissio kannattaa standardoituja symboleja uimaveden laadun osoittamiseksi, mutta haluaa jättää symbolien valinnan jäsenvaltioiden hoidettavaksi toissijaisuusperiaatteen perusteella. Komissio pyytää tässä asiassa tukea jäsenvaltioilta täytäntöönpanostrategian yhteydessä. Strategia on samanlainen kuin vesipolitiikan puitedirektiiville onnistuneesti laadittu strategia.

Tästä syystä tarkistusta 21 olisi rajoitettava seuraavasti:

a) ei-tekniinen yhteenveto uimavesiprofiilista ja uimaveden luokituksesta viimeisten kolmen vuoden ajalta, ***mukaan luettuna uimaveden tila direktiivin 2000/60/EY mukaisesti.***

Komissio kannattaisi tarkistusta 8, muttei usko sen tuovan mitään uutta direktiiviin. Direktiivin 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan valossa tarkistusta 8 voidaan pitää tarpeettomana. Se johtaisi pitkällisiin keskusteluihin siitä, mitä tarkoitetaan ilmauksella 'tosiseikkoihin perustuva'. Määritelmän antaminen ilmaukselle 'tosiseikkoihin perustuva' olisi liiallista sääntelyä.

Tarkistus 25 johtaa tehokkaampiin tiedotuskäytäntöihin, sillä siinä mainitaan Internet yhtenä tiedottamiseen käytettävistä viestintävälineistä ja tekniikoista. Komissio haluaa kuitenkin jättää käytettävät kielet jäsenvaltioiden päätettäväksi toissijaisuusperiaatteen perusteella, eikä tästä syystä hyväksy viittausta ranskan- ja englanninkielisiin käännöksiin.

Liitteen III a kohtaa koskevan tarkistuksen 32 tavoitteena on täydellisempi uimavesiprofiili. Komissio kannattaa tarkistusta. Vesipolitiikan puitedirektiivissä keskitytään laaja-alaisiin (makro)ominaisuuksiin (esimerkiksi jokien sualueet). Uimavesidirektiiviä sovelletaan paljon pienempiin topografisiin kokonaisuuksiin, kuten uimarantoihin. Tarpeetonta taakkaa olisi vältettävä. Uimavesiprofiiliin pitäisi sisältyä ainoastaan ne osat, joilla on merkitystä uimaveden laadun ymmärtämisen ja uimavesien hallinnan kannalta. Tarkistuksen pitäisi kuulua seuraavasti:

a a) uimaveden fysikaalisten, hydrologisten ja maantieteellisten ominaisuuksien kuvaus suhteessa direktiiviin 2000/60/EY, jos nämä ominaisuudet ovat uimaveden kannalta merkityksellisiä,

3.3. Komission hylkäämät tarkistukset

Tarkistuksia 1 ja 12 ei voida hyväksyä muutoseikkojen vuoksi. Tarkistuksen 1 osalta alkuperäisen ehdotuksen teksti on peräisin perustamissopimuksesta ja se pitäisi säilyttää. Tarkistuksessa 12 viitataan direktiivin 76/160 säännökseen, jota ei ole olemassa.

Tarkistusta 5, jossa supistetaan direktiivin soveltamisalaa, ei hyväksytä. Säännös, jolla katetaan sellaiset vesiurheilutoiminnot, joita harjoitetaan 100 metrin säteellä rannasta, on epäkäytännöllinen. 100 metrin rajaa on vaikea määrittää ja säännöstä on mahdotonta valvoa.

Tarkistusta 7 ei voida hyväksyä, koska siinä sisällytetään soveltamisalaan saastumisriskin alaiset virkistyskäyttövedet ja jätetään sen ulkopuolelle vedet, joilla saastumisriskiä ei ole.

Tarkistusta 19 ei voida hyväksyä sellaisenaan. Kohta kohdalta –äänestyksen jälkeen kyseiselle tarkistukselle ei ole käyttöä. Komissio suhtautuu kuitenkin avoimesti väliaikaisen kontaminaation käsitteeseen.

Tarkistusten 2, 4, 16 ja 65 osalta komissio ei hyväksy vesipolitiikan puitedirektiivissä käsiteltyjen kemiallisten vaatimusten toistamista uimavesidirektiivissä. Komissio kannattaa ainoastaan tarkistuksessa 65 ehdotettavaa ilmausta **'jotta ... suojellaan'**.

Tarkistusta 27 ei hyväksytä, koska komission mielestä veden laatua osoittavien symbolien laatiminen on jätettävä jäsenvaltioiden hoidettavaksi toissijaisuusperiaatteen perusteella.

Tarkistusta 33 ei hyväksytä nykyisessä muodossaan mittakaavasyistä. Vesipolitiikan puitedirektiivissä keskitytään laaja-alaisiin (makro)ominaisuuksiin, kun taas uimavesidirektiiviä sovelletaan paljon pienempiin topografisiin kokonaisuuksiin.

Tarkistusta 54 ei hyväksytä, koska neljän päivän varaaminen näytteenottoa varten on aivan liian pitkä aika ja tarjoaisi tilaisuuden vaikuttaa tilastoihin.

Johdanto-osan 7 kappaleeseen viittaavaa tarkistusta 58 ei hyväksytä. Tarkistuksessa esitetty ajatus on ehdotetun direktiivin hengen vastainen, sillä direktiivin tavoitteena on suojelun korkea taso.

3.4. Muutettu ehdotus

EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla komissio muuttaa ehdotustaan edellä kuvatulla tavalla.